

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/66/2019
Identifikačné číslo spisu: 5117010697
Dátum vydania rozhodnutia: 06.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5117010697.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného V. I. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e), i) Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2016, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 6. februára 2020 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. januára 2019, sp. zn. 1To/111/2018, a takto

rozhodol:

I.) Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. sa vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 15. januára 2019, sp. zn. 1To/111/2018, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v § 38 ods. 7 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák.

v p r o s p e c h
obvineného V. I..

II.) Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15. januára 2019, sp. zn. 1To/111/2018, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III.) Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. sa Krajskému súdu v Žiline p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV.) Podľa § 380 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa obvinený V. I., narodený XX. Q. XXXX v K. K., trvale bytom K. K., ul. M. XXXX/XX, t. č. ÚVTOS Želiezovce b e r i e d o v ä z b y, ktorá začína plynúť 6. februára 2020 10.05 hod. a bude sa vykonávať v ÚVV Žilina.

V.) Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba obvineného V. I. dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 25. októbra 2018, sp. zn. 28Tk/2/2017, uznal obvineného V. I. v bodoch 1/ - 2/ vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e), i) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016 spáchanom v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to ho súd odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil peňažný trest vo výmere 2 000 € (slovom: dvetisíc eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obvinenému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 31. marca 2016, sp. zn. 8T/132/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júla 2016, sp. zn. 2To/56/2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil, aby poškodenej spoločnosti IMPA Dolný Kubín, s. r. o. nahradil škodu vo výške 9 251,72 €, spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa škodu vo výške 30 125,82 € a M. I. škodu vo výške 67 823,10 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú M. I. odkázal na civilný proces. Súd zároveň obvinenému podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. uložil ochranné opatrenie - zhabanie vecí (podrobne špecifikovaných v rozsudku).

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor v rozsahu výroku o treste, ako aj obvinený I. v celom rozsahu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 15. januára 2019, sp. zn. 1To/111/2018 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody, a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného V. I. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Vo zvyšnom rozsahu (o uložení peňažného trestu, náhradného trestu, ako aj zrušení predchádzajúcich zbíhajúcich rozhodnutí) ostal napadnutý rozsudok nezmenený.

Proti tomuto rozsudku podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) dovolanie z 22. júla 2019; v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por.

Argumentoval, že v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. súd musí posúdiť, či súčasné použitie oboch ustanovení by bolo pre páchatela neprimerane prísne; v prípade obvineného I. k tomu nedošlo, keďže žiaden dôvod na nepoužitie § 38 ods. 5 Tr. zák. neexistoval. V súčasnosti má § 41 ods. 2 Tr. zák. vplyv len na zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby, pričom § 38 ods. 5 Tr. zák. zvyšuje jeho dolnú hranicu. Ak by sa akceptoval názor krajského súdu, je potom možné dospieť k absurdnému záveru podľa ktorého, ak by u obvineného nedošlo k súbehu trestnej činnosti vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, ale bol by odsudzovaný len za jeden aktuálne prejednávany trestný čin, musel by mu byť (z dôvodu recidívy) povinne uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Krajský súd uložením trestu vo výmere 4 rokov dosiahol taký stav, že spáchanie viacerých trestných činov bolo obvinenému I. na prospech.

Navyše súdy sa nevysporiadali s tým, že útok obvineného z 18. marca 2012, za ktorý bol odsúdený Okresným súdom Veľký Krtíš, ako aj útoky zo 17. a 18. januára 2011, ktoré boli predmetom tohto konania, spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe a v predmete a tiež subjektívna súvislosť spočívajúca v jednotiacom zámere spáchať trestný čin. Ako ďalej generálny prokurátor uviedol, záver krajského súdu by mohol mať relevanciu len vtedy, ak by súd ukladal obvinenému trest pri hornej polovici trestnej sadzby zvýšenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.; v takom prípade by ale aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák. bola obsolétna. Ani všeobecné konštatovanie o odstupe času od spáchania skutku, okolností jeho spáchania a zníženia stupňa spoločenskej nebezpečnosti činu, nemôžu nič zmeniť na tom, že obvinenému I. mal byť ukladaný trest v rozpätí 6 rokov a 6 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace. Krajský súd opomenul vziať do úvahy, že predmetného skutku sa obvinený dopustil len niečo vyše dvoch mesiacov od podmieneného prepustenia z výkonu trestu. Rovnako súd opomenul vziať do úvahy, že výška spôsobenej škody je na hornej hranici značnej škody, čo taktiež odôvodňuje aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák.

Na podklade týchto skutočností, generálny prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v § 38 ods. 5, ods. 7 Tr. zák., § 122 ods. 10 Tr. zák., § 212 ods. 4 Tr. zák. a § 165 ods. 1 Tr. por., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa obvinený I. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Veselého vyjadril 20. augusta 2019 tak, že ho navrhol podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť. V prvom rade uviedol, že lehotu 10 pracovných dní na vyjadrenie a 10 dní na zvolenie si obhajcu, ktorú mu určil okresný súd, považuje za neprimerane krátku a diskriminačnú. K meritu veci uviedol, že postup prokurátora je nelogický, keďže v odvolaní vychádzal z toho, že trestná sadzba bola 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Podľa jeho názoru je napadnutý rozsudok primeraný všetkým okolnostiam prípadu, obvinený uložený trest prijal a stotožňuje sa s odôvodnením krajského súdu. Vyjadril sa, že dovolací súd by „mal vyriešiť zásadu ukladania primeraného trestu za okolností, ktoré boli skutkovo preukázané“. Poukázal aj na novelu Trestného zákona, podľa ktorej by jeho skutok mal byť kvalifikovaný podľa § 212 ods. 3 písm. a) Tr. zák., z ktorého dôvodu je súčasné znenie Trestného zákona pre páchatel'a priaznivejšie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila poškodená M. I. 26. augusta 2019 tak, že sa s ním plne stotožňuje a aj z ľudského pohľadu sa jej uložený trest javí ako neprimerane nízky. Obvinený im spôsobil nemalú škodu, ktorú už zrejme nikto nenahradí a stres, ktorý jej vtedy vznikol, jej spôsobil vážne zdravotné problémy, keďže doteraz sa lieči na onkológii. Takýto krajským súdom uložený trest pokladá za výsmech súdnictva.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila aj poškodená spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. 22. augusta 2019, ktorá uviedla, že sa s ním stotožňuje, avšak vzhľadom k tomu, že dovolanie sa netýka výšky spôsobenej škody, rozhodnutie ponecháva na dovolacom súde.

Spisový materiál bol s dovolaním generálneho prokurátora Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložený 18. októbra 2019. Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Tr. por.] postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie generálneho prokurátora i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.] a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať [§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.]. Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania [§ 382 Tr. por.], preskúmal najvyšší súd 6. februára 2020 na verejnom zasadnutí [§ 384 ods. 1 Tr. por.] zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na vecné vymedzenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por., ktoré sú uvedené v dovolaní a ktorými je za podmienok uvedených v § 385 Tr. por. dovolací súd viazaný.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky zotrvala na podanom dovolaní a požiadala, aby mu súd v celom rozsahu vyhovel.

Obvinený V. I. sa prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Veselého vyjadril v tom smere, že bol stíhaný len na základe výpovedí svedka E., ktorý sa chcel vyhnúť trestom za lúpeže, a tak ho začal usvedčovať; z týchto dôvodov bol na samostatné konanie vylúčený aj spoluobvinený K.. Uložený trest považuje za primeraný, a to aj s poukazom na zmenu právnej kvalifikácie skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. Keďže ide o 9 rokov starú trestnú vec, navrhol dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť. K prípadnému väzobnému rozhodnutiu poukázal na to, že vo väzbe je už 3 roky a 1 mesiac, pričom pre daný trestný čin je maximálna lehota väzby 3 roky; nebyť podaného dovolania, už dávno by požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu. Okrem toho ponúkol záruky, ktorými možno jeho väzbu nahradiť, a ktoré by lepšie splnili svoj účel.

Obvinený V. I. navrhol dovolanie zamietnuť; doplnil len, že sa ku skutku v celom rozsahu priznal a jeho vyhlásenie súdy neprijali. K oboznámeným uzneseniam uviedol, že na Okresnom súde Banská Bystrica bol rozsudkom z 22. januára 2020 oslobodený a prokurátor si ponechal lehotu na podanie odvolania. S krádežami v zmenárňach v Českej republike nemá nič spoločné, týchto skutkov sa dopustil kajúcnik E., ktorý je na slobode a má zaručenú beztrestnosť. Je ženatý, má dvoch synov - O. je už dospelý a má 24 rokov, mladší Y. má 8 rokov, manželka M. pracuje, ale nevie presne kde. Je vyučený opravár poľnohospodárskych strojov, predchádzajúce odsúdenia sú staré veci, od roku 2012 sa ničoho nedopustil, nemal inú možnosť, dlhoval im peniaze, vydierali ho a bol pod vplyvom T. E., ktorý sa teraz chce zachrániť, a tak svedčí na všetkých ostatných. S rodinou je v kontakte, s manželkou si píše a ostáva mu 11 mesiacov trestu, pracuje, má tri disciplinárne odmeny, trestaný nebol. Ak by nebol vzatý do väzby, nebude páchať ďalšiu trestnú činnosť, bude sa zdržiavať v mieste bydliska, bude sa dostavovať na každý úkon orgánov činných v trestnom konaní, pokúsil by sa nájsť si zamestnanie, pričom najlepšie by bolo, keby dostal náramok.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Ešte pred meritom veci najvyšší súd konštatuje, že lehotu 10 pracovných dní, ktorú obvinenému stanovil súd prvého stupňa na zvolenie obhajcu a predloženie vyjadrenia k dovolaniu (zv. 7, č. l. 2497 - 2498), nepovažuje v kontexte § 376 Tr. por. za neprimerane krátku. Uvedené platí o to viac, že s uplynutím predmetnej lehoty sa neviažu žiadne iné právne účinky ako ex offo ustanovenie advokáta podľa § 40 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 38 ods. 2 písm. a) Tr. por. (ktorého ustanovenie by súd zrušil v prípade, že by si obvinený zvolil obhajcu dodatočne), resp. zaslanie dovolania na najvyšší súd podľa § 376 Tr. por. Z hľadiska práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je podstatné to, že obvinený mal právo si zvoliť obhajcu, resp. sa k podanému dovolaniu vyjadriť aj kedykoľvek neskôr, a to vrátane konania verejného zasadnutia, na ktorom bolo dovolacím súdom prejednané.

K dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. zák.

K samotným dovolacím námietkam aj najvyšší súd konštatuje, že po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy SR, už nemôže nastať

situácia, že by súčasné použitie § 38 ods. 4, ods. 5 alebo ods. 6 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Inými slovami, keďže po zrušení časti tzv. asperačnej zásady o zvyšovaní dolnej hranice trestnej sadzby už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorý zvyšuje (už len) hornú hranicu trestnej sadzby s § 38 ods. 4 - 6 Tr. zák., ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne. Ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. je tak po zverejnení označeného nález v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. od 21. decembra 2012 obsolétne (k tomu vid' rovnako rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2019, sp. zn. 2To/66/2019, alebo rozsudok Krajského súdu v Nitre z 2. júla 2019, sp. zn. 1To/56/2019).

Pritom zvolený výklad nie je v rozpore s doslovným znením § 38 ods. 7 Tr. zák. (ktorý v zásade umožňuje preskúmať neprimeranú prísnosť trestu), ale ide o výklad, ktorý sa tohto znenia, rovnako ako účelu dotknutého ustanovenia pridrižiava (keďže takýto prieskum podmieňuje súčasným pôsobením účinkov podľa § 38 ods. 4 - 6 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák.). Ide tiež o jediný ústavne akceptovateľný výklad, keďže ďalšia aplikácia § 38 ods. 7 Tr. zák. by po náleze ústavného súdu bola v rozpore s čl. 1 ods. 1 a čl. 13 ods. 4 Ústavy SR (pozn. v prvom rade sú to všeobecné súdy, ktoré sú povolané na ochranu ústavnosti; k tomu vid' sp. zn. II. ÚS 13/01, IV. ÚS 102/09, I. ÚS 214/09 a iné). V opačnom prípade by súdy umožnili preskúmať (a prípadne modifikovať) prísnosť ukladaného trestu u tých recidivistov, ktorí sa už v minulosti dopustili zločinu / obzvlášť závažného zločinu, a u ktorých sa s ohľadom na ostatnú zbierajúcu trestnú činnosť má postupovať aj podľa tzv. asperačnej zásady, kým u tých recidivistov (prípadne páchatel'ov, u ktorých prevažuje pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.), ktorí sa ďalšej trestnej činnosti nedopustili, by to nebolo možné. Ako na to správne poukázal generálny prokurátor, pri takomto výklade by vlastne ďalšie páchanie trestnej činnosti (odôvodňujúce postup podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.) bolo páchatel'ovi na prospech, čo je v zjavnom rozpore s ústavnoprávnou požiadavkou dbať na podstatu a zmysel obmedzenia základných práv a slobôd - v danom prípade práva na osobnú slobodu (k prednosti ústavnononformného výkladu pred derogáciou práva vid' nález ústavného súdu z 11. marca 1999, sp. zn. PL. ÚS 15/98).

Za týchto okolností, pokiaľ krajský súd, argumentujúc predovšetkým odstupom od spáchaného skutku (vid' s. 17 ods. 4 rozsudku krajského súdu) dospel k záveru, že súčasné použitie § 38 ods. 5 Tr. zák. (ktoré u obvineného I. zvyšovalo dolnú hranicu trestnej sadzby z 3 rokov na 6 rokov a 6 mesiacov) a § 41 ods. 2 Tr. zák. (ktoré zas zvyšovalo len jeho hornú hranicu z 10 rokov na 13 rokov a 4 mesiace) by podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, porušil v citovaných ustanoveniach zákon, čím naplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (k tomu vid' R 5/2011 per analogiam). Pritom toto porušenie malo v zmysle § 371 ods. 5 Tr. por. zásadný vplyv na postavenie obvineného, keďže mu bol uložený trest (pod zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby) vo výmere 4 rokov.

Len pre úplnosť dovolací súd upozorňuje, že v zmysle svojej stabilnej judikatúry nebude polemizovať o tom, či krajským súdom formulované vecné dôvody týkajúce sa údajnej neprimeranej prísnosti hroziaceho trestu obstoja aj v kontexte námietok generálneho prokurátora (týkajúcich sa toho, že skutok bol spáchaný len dva mesiace po skoršom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, resp. toho že výška spôsobenej škody sa blížila k hornej hranici značnej škody atď.), keďže tieto námietky celkom zjavne spadajú do rámca hodnotenia skutkových okolností, do ktorých dovolací súd s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou zasahovať nemôže (k tomu vid' aj R 18/2015).

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. videl dovolací súd už v tej právnej skutočnosti, že krajský súd aplikoval hmotnoprávne ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., hoci po náleze ústavného súdu je jeho použitie vylúčené.

Taktiež kvôli úplnosti najvyšší súd dodáva, že prejednávany skutok nie je dielčím skutkom vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., za ktorý bol obvinený I. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 31. marca 2016, sp. zn. 8T/132/2013, v spojení s

uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júla 2016, sp. zn. 2To/56/2016 (zv. III, č. I. 1261, 1269). Posudzované skutky, a to hlavne s ohľadom na odstup času od ich spáchania, nespája objektívna a subjektívna súvislosť tak, ako to vyžaduje § 122 ods. 10 Tr. zák. (pozn. prejednávany skutok bol spáchaný 17. a 18. apríla 2011 a išlo v ňom o krádež dvoch osobných motorových vozidiel z autobazáru, resp. zlatých šperkov z klenotníctva, kým skutok riešený Okresným súdom Veľký Krtíš bol spáchaný až 18. marca 2012 a išlo v ňom o krádež trezora z predajne Billa).

K výrokom o väzbe

Pokiaľ ide o výroky IV. A V., ktorými bol obvinený I. vzatý do väzby, resp. táto nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka, najvyšší súd uvádza, že o dôvodnosti trestného stíhania nie sú pochybnosti, nakoľko napadnutý rozsudok bol zrušený len vo výrokoch o treste a spôsobe jeho výkonu; je teda zrejmé, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho obvinený I. (§ 71 ods. 1 Tr. por.).

K existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd upozorňuje, že v prípade obvineného ide o dosiaľ šesťkrát trestanú osobu, a to tak za majetkovú [pozn. rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 29. januára 2001, sp. zn. 3T/19/99, bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c) zákona č. 140/1961 Zb.; rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 8. apríla 2009, sp. zn. 5T/2/2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. novembra 2009, sp. zn. 5To/181/2009, bol odsúdený za zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov], ako aj za násilnú trestnú činnosť [pozn. rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 23. februára 2000, sp. zn. 2T/89/98, bol odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c) zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s útokom na verejného činiteľa podľa § 185 ods. 2 písm. a) zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne].

Okrem toho vyšetrovateľ P PZ, NAKA, NPZJ, expozitúra Stred uzneseniami z 3. júla 2017, ČVS: PPZ-225-228,513/NKA-PZ-ST-2017, podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol V. I. obvinenie pre podozrenie z ďalších štyroch zločinov krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné (pozn. išlo o prípady krádeží trezora zo spoločnosti LIPTOUR cestovná kancelária s. r. o., elektrických a motorových píl, krovínorezov a ďalšieho zariadenia z predajne Les, dom, záhrada s. r. o. a neskôr aj z predajne Poľovníctvo - les a príroda Liptovský Hrádok, ako aj krádeže 86 ks slnečných okuliarov z predajne spoločnosti M&P optik SPEKTRUM), za ktoré bola na obvineného 14. mája 2018 na okresnom súde podaná obžaloba (zv. I, č. I. 1443, 1449, 1455, 1462, 1467).

Okrem toho, slovenské orgány činné v trestnom konaní prevzali trestnú vec z Českej republiky a uznesením z 10. júla 2017, ČVS: PPZ-419/NKA-PZ-ST-2017, bolo voči obvinenému vznesené obvinenie za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., za ktorý bol na obvineného 13. augusta 2018 podaná obžaloba na Okresný súd Banská Bystrica (pozn. išlo o krádež reťazových píl a krovínorezov z predajne NEJMARKET s. r. o. vo Frýdku - Místku) (zv. I, č. I. 1438). I keď obvinený na verejnom zasadnutí uviedol, že z tohto skutku mal byť rozsudkom z 22. januára 2020 oslobodený, dovolací súd dosiaľ nedisponuje informáciou, že by konanie malo byť právoplatne skončené. Napokon treba upozorniť, že vyšetrovateľ len pomerne nedávno - uzneseniami z 22. mája 2019, ČVS: PPZ-772,773/NKA-PZ-ST-2018, vzniesol V. I. obvinenie za ďalšie dva obzvlášť závažné zločiny krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b), ods. 5 písm. a) Tr. zák. a iné (pozn. vlámanie do zmenárne vo Frýdku - Místku, resp. vlámanie sa do zmenárne v Lytomišli), v ktorých je naďalej (po spojení vecí) vedené trestné stíhanie pod ČVS: PPZ-180/NKA-ST2-2019.

Početnosť, ale aj závažnosť trestnej činnosti, za ktorú bol v minulosti obvinený I. odsúdený, ale predovšetkým za ktorú je aj momentálne trestne stíhaný [ide o sedem skutkov, z ktorých niektoré naplňajú znaky obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b), ods. 5 písm. a) Tr. zák., a ktoré mali byť spáchané sofistikovane a organizovanou skupinou] odôvodňuje jeho vzatie do väzby a súčasne vylučuje jej nahradenie dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods.

1 písm. c) Tr. por. Pokiaľ ide o nahradenie väzby písomným sľubom o tomto najvyšší súd nerozhodoval, keďže forma ani obsah predneseného nezodpovedali zákonným požiadavkám podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. (pozn. obvinený ho predniesol len ústne formou odpovedí na otázky obhajcu, a zároveň ani nesľúbil, že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia).

Na podklade týchto úvah rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Po vrátení veci bude úlohou krajského súdu, súc viazaného právnym názorom najvyššieho súdu podľa § 391 ods. 1 Tr. por., nanovo rozhodnúť o treste a spôsobe jeho výkonu u obvineného I.. K tomuto - vo svetle námietky obvineného (ktorý poukazoval na medzičasom novelizované znenie § 212 Tr. zák., ktoré mu údajne má byť na prospech) dovolací súd osobitne upozorňuje, že pôvodná právna kvalifikácia podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), b) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016 ostala týmto rozsudkom nedotknutá, z ktorého dôvodu z nej bude treba pri ukladaní trestu vychádzať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.